

Tóth Imre

Boldoggá avatás

Sokan jönnek majd a nevedben.
Előző életek emlékei – kabátok lógnak a ruhatárban.
Nincs semmi, amiért kár lenne, semmi nincs,
amiért érdemes. Sors, karma, eleve elrendelés,
egymás után landolnak a szemétkosárban.
Mindegy, hogy kommandó, vagy repülőgép.
Mindegy, hogy ki öl meg kit, vagy ki
kezdte, a háború zajlik tovább.
Ezrek égnék egyetlen testté.
Sokan jönnek majd a nevedben.

A hamvak a tenger fenekére szállnak.
Életed titkos másolata a halál.

Salamon kulcsai

Kékesi aznap tíz perccel korábban ment haza,
mert meg kellett mutatnia az albérlőknek a lakást.
Pedig nem is akarta kiadni, csak valaki megadta a számát.
Kékesi megkereste a kulcsokat, és sajnálni kezdte magát.
Sajnálta a fotelt, ahol olvasni szokott, és szellemekkel
társalogni. Sajnálta, és sajnálta magát.
Egyszer a fotelben ülve olvasta a Bibliát, és egy
angyal olvasott vele együtt, a válla fölött átnézve.
És látta a megszokott bútorokat, ahogy majd átrendezik
az új lakók.
Majd, amikor kiköltöznek, és Kékesi megint birtokba veszi
tulajdonát, visszatolja a szekrényeket, az ágyat, az asztalt, és
a széket, megint az erkélyről nézi majd a platánokat,
mély lélegzetet vesz, és miután kifújja a levegőt,
rágyújt majd egy, az apjától örökölt cigarettára.